

Arrest

nr. 145 472 van 18 mei 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 17 mei 2015 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen bij de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 13 maart 2015 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 13 maart 2015.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II en III van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Papis TSHIMPANGILA, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

- 1.1. Op 13 maart 2015 wordt ten aanzien van verzoekster een bevel om het grondgebied met vasthouding met het oog op verwijdering genomen. Deze beslissing wordt op dezelfde dag aan verzoekster ter kennis gebracht.

1.2. Met een verzoekschrift ingediend per telefax op zondag 17 mei 2015 om 21.34u vraagt verzoekster om bij voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid de repatriëring van verzoekster te schorsen. Deze repatriëring blijkt gepland te zijn op maandag 18 mei 2015 om 10.40u.

2.1. De ontvankelijkheid van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen

Artikel 39/84 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Wanneer bij de Raad overeenkomstig artikel 39/82 een vordering tot schorsing van een akte aanhangig wordt gemaakt, kan hij als enige, bij voorraad en onder de in artikel 39/82, § 2, eerste lid, bepaalde voorwaarden, alle nodige maatregelen bevelen om de belangen van de partijen of van de personen die belang hebben bij de oplossing van de zaak veilig te stellen, met uitzondering van de maatregelen die betrekking hebben op de burgerlijke rechten.

Die maatregelen worden, nadat de partijen gehoord zijn of behoorlijk zijn opgeroepen, bij een gemotiveerde uitspraak bevolen door de voorzitter van de kamer die bevoegd is om uitspraak ten gronde te doen of van de rechter in vreemdelingenbetwistingen die hij daartoe aanwijst.

In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kunnen voorlopige maatregelen worden bevolen, zonder dat de partijen of sommige van hen gehoord, worden.

Artikel 39/82, § 2, tweede lid, vindt toepassing op de krachtens dit artikel uitgesproken rechterlijke beslissingen. ”

Verzoekster formuleert de huidige vordering als volgt: *“d’interdire l’expulsion de la requérante jusqu’il soit statuer sur sa demande de suspension et d’annulation introduite a l’encontre de l’ordre de quitter le territoire prise en son encontre le 12/03/2015 et de sa demande de séjour sur base de l’article 9bis. »*

Verzoekster vraagt aldus dat de Raad, ter vrijwaring van haar belangen en in het licht van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied te verlaten van “12 maart 2015” (bedoeld wordt ongetwijfeld 13 maart 2015) en ingevolge haar aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied te verlaten van 13 maart 2015 zou verbieden.

Zij voegt bij het verzoekschrift een kopie van een verzoekschrift gedateerd op 30 maart 2015, waarin zij om de schorsing en de vernietiging vraagt van een beslissing van een bevel om het grondgebied te verlaten van 13 maart 2015. Volgens de gegevens uit de databank (“Laurentide”) van de Raad blijkt evenwel geen schorsingsverzoek aanhangig te zijn tegen deze beslissing. Evenmin bevat het administratief dossier enig spoor van een vordering tot schorsing die tegen de bestreden beslissing zou zijn ingediend. Ter terechtzitting hierover ondervraagd, verklaart de advocaat van verzoekster geen enkel schrijven van de Raad te hebben ontvangen waaruit kan blijken dat er een vordering tot schorsing aanhangig is voor de Raad, evenmin blijkt hij niet te weten of er aan de zaak een rolnummer werd toegekend. De advocaat van verzoekster legt ter terechtzitting een afgiftebewijs van een aangetekend schrijven voor dat als datum 30 maart 2015 vermeldt. Dit afgiftebewijs bevat evenwel geen enkele referentie met betrekking tot een dossier waarmee het kan worden verbonden en toont aldus niet aan dat actueel een vordering tot schorsing aanhangig is ten aanzien van het bestreden bevel, laat staan dat een zulke vordering op de rol werd geplaatst.

Daarnaast voegt verzoekster een kopie van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet die zij op 30 maart 2015 zou hebben ingediend. Het indienen van een aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet via de gemeentediensten is geen omstandigheid die het vorderen van voorlopige maatregelen op grond van artikel 39/84 van de vreemdelingenwet kan wettigen.

Wanneer de Raad niet gevat is van een vordering tot schorsing, is een vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen niet ontvankelijk (R.v.St., Hannon, nr. 82.607, 30 september 1999; R.v.St., Sleijpen, nr. 98.148, 3 augustus 2001).

Aangezien in de huidige stand van het geding geen vordering tot schorsing aanhangig blijkt te zijn waarvan de huidige vordering om voorlopige maatregelen het accessorium vormt, dient de vordering onontvankelijk te worden verklaard.

2.2. Zelfs indien dient te worden aangenomen, *quod non*, dat verzoekster op 30 maart 2015 een gewone vordering tot schorsing indiende ten aanzien van het bevel om het grondgebied te verlaten van 13 maart 2015 met vasthouding met het oog op verwijdering, merkt de Raad op dat op dat ogenblik de

verwijdering imminent was, gelet op de vasthouding, zodat zij zich op dat ogenblik bevond in de situatie voorzien bij artikel 39/82, §4, derde lid, van de vreemdelingenwet waarin zij de mogelijkheid had om een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen.

Verzoeksters nalaten dit te doen kan niet worden hersteld door het indienen, op de vooravond van de effectieve repatriëring, van een verzoek om voorlopige maatregelen buiten elke beroepstermijn om.

Verzoekster beoogt immers in werkelijkheid de schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 13 maart 2015. Het herformuleren onder andere bewoordingen als een "verbod van uitvoering" teneinde de "nodige maatregelen om de belangen van de partijen in de zaak veilig te stellen" kan niet worden beschouwd als een accessoire vordering zoals bedoeld in artikel 39/84 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beoogt immers in werkelijkheid precies hetzelfde als hetgeen zij beoogde met het instellen van de – beweerde - gewone vordering tot schorsing d.d. 30 maart 2015, met name de schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten van 13 maart 2015. Het huidig verzoekschrift beoogt dan ook niet het veilig stellen van bepaalde belangen zoals bedoeld in artikel 39/84 maar kan enkel worden beschouwd als het nogmaals indienen van een vordering tot schorsing tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 13 maart 2015.

Deze vordering is –in elke hypothese- ingediend buiten de bij artikel 39/84, §4, derde lid, *juncto* artikel 39/57, §1, derde lid, van de vreemdelingenwet voorziene termijn van, naargelang het geval, vijf of tien dagen.

Waar verzoekster ter terechtzitting verklaart dat zij niet tijds een advocaat kon contacteren, kan deze verklaring niet worden bijgetreden. De bestreden beslissing vermeldt de modaliteiten volgens welke een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingediend bij de Raad alsook de mogelijkheden om juridische bijstand te verlenen. Uit de motivering van de bestreden beslissing evenals de gegevensdatabank van de Raad blijkt dat verzoekster in het verleden meermaals op nuttige wijze een beroep heeft ingediend bij de Raad. Verzoeksters ongestaafde verklaringen ter terechtzitting kunnen aldus niet worden bijgetreden.

Ook om deze reden is de vordering is onontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien mei tweeduizend vijftien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. G. OOGHE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. OOGHE

C. VERHAERT